

відносин в українській економіці призводить до стирання різких відмінностей в організації бізнесу, здійснюваного в нашій країні і за кордоном.

Слід підкреслити, що на сьогоднішній день найбільш характерний шлях розвитку малих готелів в Україні – це партнерство, як спосіб організації бізнесу. І, звичайно ж, найбільш привабливими моментами у цій сфері є низький інвестиційний «порог» входження на ринок, а також той факт, що цей бізнес, безсумнівно, є перспективним [1].

Проблема функціонування малих готелів полягає в конкуренції з великими готелями. Підвищення у клієнтів вимог до рівня сервісу, різноманітності послуг, що надаються, індивідуалізації інтересів змушує готельні підприємства змінювати свою маркетингову політику. Унікальність малого готелю і служить головним інструментом ринкової політики. Малі готелі за великим рахунком є самостійними готелями, які знаходяться у вільному володінні, розпорядженні і вживанні володаря, якому надано дохід від такого майна. Присутність договірних зобов'язань з іншими компаніями в питаннях підпорядкування і вживанні чужого знака обслуговування не тягне за собою модифікування статусу підприємства як автономного по відношенню до інших суб'єктів ринкових відносин [3].

Однак хоч малі готелі і служать об'єктом численних досліджень, їх статус до сих пір є розпливчастим. Ці готелі складають серйозну конкуренцію «старим» об'єктам розміщення, так як їх інфраструктура сучасна і легко оновлюються. Малі готелі, як правило, приватні, тому мають можливість швидко реагувати на попит, вчасно змінюючи цінову політику. Але основною перевагою малих готелів є їх гнучкість, можливість обслуговувати різні категорії клієнтів. Україна володіє великим туристичним потенціалом, який потрібно розвивати.

Література:

1. Галасюк С. С. Розвиток малих форм підприємництва у готельному бізнесі. *Вісник соціально-економічних досліджень* : збірник наукових праць. Вип. 32. Одеса : Одес. держ. екон. ун-т. 2008. С. 97-102.
2. Карсекін В. І. Шляхи підвищення інвестиційної конкурентоспроможності підприємств готельного господарства. *Наукові записки КУТЕП*. К. : МАУП. 2005. С. 241-248.
3. Гостиничный бизнес online. URL: <http://prohotelia.com.ua>. (дата звернення 13.02.21).

ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЗА РАХУНОК АНАЛІЗУ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ГОСПОДАРЧИХ ПІДПРИЄМСТВ

*Сиргій Д.О., Токоног К. Г.
Науковий керівник: Попова А.М., к.т.н., доцент
Харківській національній автомобільно-дорожній університет*

Економічна система в сучасних умовах є динамічною, однак на всіх етапах розвитку економіки керівні рішення на підприємстві варто будувати на достовірному та загальному аналізі поточного стану, як приклад фінансово-господарська діяльності. Ринкову економіку в умовах жорсткої конкурентної боротьби висуває вимоги до швидкісних, оперативних, нестандартних професійних рішень.

Забезпечення високого рівня конкурентоспроможності потребує від керівного персоналу оцінку можливого та раціонального темпу розвитку підприємства базуючись на поточному та перспективному фінансовому стані підприємства. Аналіз фінансового забезпечення виявляє існуючі джерела засобів та можливість їх більш ефективного використання, побудови прогнозів підприємства, його капіталу.

Джерелом для цього рішення з підвищення конкурентоспроможності є аналіз фінансово-господарської діяльності. Ступінь деталізації цього аналізу визначає його мета, наприклад: технічна інформація, кадрове забезпечення. Логічно зробити припущення, що чим більша деталізація, тим вище його ефективність при використанні топ-менеджерами підприємства. Висновком з викладеного показники для системи аналітичних показників фінансово-господарської діяльності підприємства повинні визначати керівники підприємства, як користувачі інформації. Корегування в залежності від місії, мети та стратегічних цілей підприємства тільки збалансуються комплексні показники для оцінки і аналізу інформації, прийняті управлінських рішень.

Так прикладом є фінансова стійкість, котра відтворює стан фінансових ресурсів, при якому підприємство здатне вільно маневрувати грошовими засобами та реалізації готової продукції/послуг. Ще можна додати безперервність виробництва, витрати з розширення номенклатури товарів/послуг, модернізації виробничого процесу.

Визначення кордонів фінансової стійкості підприємства є засобом стабілізації фінансової безпеки підприємства. Якщо визначати найгірший результат цього фактору то це відсутність засобів ведення фінансово-господарської діяльності, а звідси неплатоспроможність, далі банкрутство підприємства.

Для запобігання найгіршого стану фінансової стійкості варто зазначити, як критерії аналізу наступне: постійний аналіз фінансово-господарської діяльності, моніторинг можливостей з покращення поточного стану. Визначення перспектив розвитку, що базується на достовірному та всебічному аналізі фінансово-господарської діяльності підприємства дає можливість для збільшення ділової активності.

Показник ділової активності виявляє рівень конкурентоспроможності підприємства, потенціал у діловому співробітництві, гарантує ефективно роботу зовнішньої та внутрішньої середі підприємства.

Так сталий розвиток підприємства не є «щасливим випадком», а наслідком виважених керівних рішень, базою яких є результати фінансово-господарського аналізу діяльності підприємства.

Важливим джерелом інформації про фінансово-господарського аналізу діяльності підприємства є внутрішня звітність та аналіз взаємодії із зовнішнім середовищем установи, що надає можливість прийняття власних обґрунтованих керівних рішень топ-менеджерів, кредитних установ при залученні кредитних ресурсів. Дані внутрішнього аналізу базуються на оперативному, бухгалтерського обліку і внутрішній звітності, також впливає система організації і реалізація системи визначення собівартості. Для визначення «вузької» мети аналізу використовуються показники з урахуванням виду продукції/послуг, методики праці, галузевої специфіки об'єктів оцінки та діагностики фінансово-господарського аналізу діяльності підприємства, загалом раціональна до використання комплексна оцінка з багатокомпонентними показниками. Ефективність господарчої діяльності визначається ключовими для даної галузі показниками результативності у межах комплексного аналізу. При цьому можна визначити і загальноприйняті риси для підприємств всіх сфер виробництва. Основні види виготовленої продукції, поточне виробництво та заплановане, запланований та бажаний обсяг виробництва дає підприємству інформацію про використання основного та допоміжного виробництва. Виявляються рівні завантаження виробничих потужностей, а також об'єкти невиробничої сфери, витрати на їх утримання. З наведеної інформації є чітка схема підрозділів, їх організація та взаємодія, виявити або доповнити схему структури керування підприємством, чисельність виробничого персоналу, їх фонди оплати праці, середню заробітну плату виробничого та керівного персоналу підприємства.

Частиною даного аналізу має стати аналіз географічного розташування виробництва, екологічний стан середовища, кліматичні умови, особливості законодавства у регіоні господарювання, наявність складських приміщень та рівень їх оснащення.

Все вищезгадане допомагає виявити найбільш ефективні тактичні та стратегічні рішення керівного персоналу короткостроковій та довгостроковій перспективі.

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ В ПЕРІОД ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ СВІТУ

Сторожилів Г. М.

Київський коледж будівництва, архітектури та дизайну

Сторожилів П. М.

Київський коледж комп'ютерних технологій та економіки НАУ

Науковий керівник: Сторожилова У. Л., к.е.н., доцент,

Український державний університет залізничного транспорту

Конкурентоспроможні підприємства нового покоління активно завойовують нові ринки, збільшують кількість своїх споживачів власною досконалістю створюючи перспективні мега екосистеми.